

Arrest

nr. 80 075 van 24 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Georgische origine te zijn.

Op 28 april 1999 hebt u voor de eerste maal asiel aangevraagd bij de Belgische asielinstanties. U vroeg toen asiel aan omwille van de politieke problemen van uw stiefvader, R. B. (...) (O.V. X). Hij was journalist in Georgië en omwille van zijn problemen bent u samen met hem en uw moeder, M. F. (...) (O.V. X) naar België gekomen.

Op 16 augustus 1999 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf genomen wegens kennelijke ongegrondheid van uw asielaanvraag. Op 17 mei 2000 werd door het Commissariaat-Generaal een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen. De ingediende beroepen tot nietigverklaring werden door de Raad van State respectievelijk op 6 december 2000 en 9 oktober 2002 verworpen.

Omdat u in België conflicten had met uw moeder en stiefvader, besloot u terug naar Georgië te gaan. In de zomer van 2005 bent u naar Georgië vertrokken. U had hiervoor documenten van de Georgische ambassade verkregen.

U verbleef vervolgens bij verschillende familieleden en pas in 2008 hebt u zich opnieuw in Tbilisi laten registreren.

Tijdens uw verblijf in Georgië had u contact met G. L. (...) (O.V. 5.240.009). Zij is ook gekend onder de naam A. A. (...). U hebt haar in 2003 of 2004 in België leren kennen en op moment van uw terugkeer naar Georgië hadden jullie een relatie. In 2008 kwam ze u vervoegen in Georgië.

In de winter van 2008 werd u in de buurt van uw woonplaats plots aangevallen door onbekenden. Er stopte een wagen naast u op straat en er werd u gevraagd waar uw stiefvader is. Vervolgens werd er naar u geschoten en u diende voor verzorging naar het ziekenhuis te gaan. Een kogel was net naast uw hoofd gepasseerd. U weet zeker dat uw aanvallers politieagenten waren.

In november 2008 werd u onderweg naar uw huis gearresteerd door de politie van Tbilisi. U werd door hen ondervraagd over uw stiefvader. Omdat u geen informatie kon geven, werd u gedurende drie dagen mishandeld.

Vervolgens werd er drugs voor u neergelegd en er werd u gezegd dat u bent aangehouden voor drugshandel. Na anderhalve maand vasthouding werd u uiteindelijk veroordeeld voor het dealen van drugs.

Pas in februari 2009 werd u vrijgelaten. Gedurende uw opsluiting in de gevangenis werd u ernstig mishandeld. Na uw vrijlating liet u zich onderzoeken door diverse artsen. Er werden neurologische problemen vastgesteld. U wou na uw opsluiting niet meer op uw eigen woonplaats verblijven en ging vervolgens bij uw partner Lana wonen.

Op 6 augustus 2009 bent u op officiële wijze gehuwd met G. L. (...).

Omdat u bang was dat u opnieuw valselijk zou worden beschuldigd, besloot u Georgië te ontvluchten.

Op 11 september 2009 zijn jullie samen uit Georgië vertrokken en diezelfde dag bent u in België aangekomen.

U hebt vervolgens een medische regularisatieaanvraag ingediend.

Op 14 november 2009 werd jullie dochter Alnatsakova Nathalie geboren in Lier. Nathalie draagt de naam Alnatsakanova omdat Lana haar familienaam toen nog niet had gewijzigd.

Op 29 september 2009 werd u naar aanleiding van een veroordeling in 2005 in België opgesloten in de gevangenis. U werd op 8 februari 2010 terug vrijgelaten.

Op 21 oktober 2010 hebt u uw tweede asielaanvraag ingediend.

Op 23 april 2011 werd u in België opgenomen in het ziekenhuis nadat u een cervicaal trauma had opgelopen ten gevolge van een val.

U leeft ondertussen gescheiden van uw echtgenote.

Uw moeder en stiefvader verblijven op heden in Georgië.

Ter staving van uw relaas legde u het Georgische paspoort van u en uw echtgenote, uw huwelijksakte, uw rijbewijs, de geboorteakte van uw dochter, twee Georgisch medische documenten (dd.17/06/2009, 29/07/2009) en een Belgisch medisch document (dd.1/05/2011). Ook documenten aangaande de medische regularisatieaanvraag van u en uw echtgenote zijn in uw administratief dossier aanwezig."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U verklaarde dat u Georgië hebt verlaten omdat u er door de politie wordt gevisieerd omwille van uw stiefvader (CGVS gehoor 1/12/2011 p.17).

U vreest bij terugkeer naar Georgië voor uw leven. U hebt schrik dat u het niet zal overleven indien men u opnieuw zal opsluiten en mishandelen (CGVS gehoor p.20).

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken werd afgesloten met een beslissing tot weigering van verblijf wegens kennelijke ongegrondheid van uw asielaanvraag. Op 17 mei 2000 werd door het Commissariaat-Generaal een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen. De ingediende beroepen tot nietigverklaring werden door de Raad van State respectievelijk op 6 december 2000 en 9 oktober 2002 verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast.

Het Commissariaat-generaal kan er zich toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in de asielmotieven die eerder als kennelijk ongegrond werden aanschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Immers, u gaf aan dat u in 2008 in Georgië werd vervolgd door de politie omwille van uw stiefvader. U kon echter niet concretiseren waarom de politie in 2008 nog steeds interesse had voor uw stiefvader. U verklaarde enkel op vage wijze dat hij in 1999 als journalist een bepaald artikel had geschreven, maar u kon geen directe link aantonen met uw vervolgingsproblemen (CGVS gehoor p.15, 18, 20).

U stelde dat u geen verdere informatie over de problemen van uw stiefvader kan verschaffen omdat u geen contacten had met hem (CGVS gehoor p.15).

Echter, gezien u sinds 1999 tot 2005 bij uw moeder en stiefvader in België verbleef en u omwille van zijn problemen uw eerste asielaanvraag hebt ingediend (CGVS gehoor p.15), wordt er van u verwacht dat u meer informatie over de problemen van uw stiefvader kon aanreiken.

Bovendien wist u ook niet of uw stiefvader op heden nog door de politie in Georgië wordt gezocht. U stelde dat u dit niet wil weten en dat het u niet interesseert (CGVS gehoor p.19).

Dat u zo weinig kennis en interesse heeft voor de problemen van uw stiefvader en dit terwijl deze problemen de concrete oorzaak voor uw persoonlijke problemen in Georgië vormen, doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder werden er nog enkele punten vastgesteld die de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen aantast.

Zo worden de door u aangehaalde vervolgingsfeiten om volgende redenen in twijfel getrokken.

U verklaarde dat u in de winter van 2008 op straat werd beschoten door onbekenden en dat u omwille van uw verwondingen diezelfde dag naar het ziekenhuis bent gegaan (CGVS gehoor p.13). Twee weken later, volgens u in november 2008, werd u door de politie gearresteerd en uiteindelijk vals beschuldigd van het dealen van drugs. U werd uiteindelijk pas in februari 2009 vrijgelaten (CGVS gehoor p.13-15).

Echter, uw echtgenote was niet in staat om uw verklaringen op overtuigende wijze te bevestigen. Zo verklaarde uw echtgenote dat zij op de hoogte was van een schietincident waarbij uw hoofd werd verwond, maar zij kon niet duidelijk aangeven of zij op dat moment al dan niet in Georgië was (CGVS gehoor p.12). Nochtans was zij sinds mei 2008 in Georgië (CGVS gehoor vrouw p.4) en dateerde het incident volgens u in het najaar van 2008 (CGVS gehoor p.13).

Dat uw vrouw overigens geen verdere uitleg over het incident kon verschaffen (CGVS gehoor vrouw p.12), tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas aan. Er mag immers worden verwacht dat een asielzoeker zijn/haar partner op de hoogte brengt van dergelijk ingrijpende gebeurtenissen.

Verder dient er ook nog op gewezen te worden dat uw echtgenote aanvankelijk heeft verklaard dat zij tijdens uw opsluiting in Georgië zelf nog niet in Georgië was. Zij gaf zelfs aan dat tijdens de periode dat zij in Georgië was, u niet werd opgesloten (CGVS gehoor vrouw p.10).

Pas na uitdrukkelijke confrontatie met uw verklaringen, was uw vrouw in staat om uw verklaringen te bevestigen (CGVS gehoor p.10).

Op basis van voorgaande vaststellingen dient bijgevolg te worden besloten dat de aannemelijkheid van uw asielrelaas verder werd uitgehouden.

Uw beweringen doorheen uw gehoor dat u kampt met geheugenproblemen en andere neurologische aandoeningen (CGVS gehoor p.5, 7, 9) bieden geen verklaring voor de onwetende en vage reacties van uw echtgenote.

Overigens werden er doorheen uw verklaringen nog volgende vaagheden vastgesteld.

Zo verklaarde u dat u sinds uw vrijlating in februari 2009 ondergedoken leefde en dat u tot aan uw vertrek in september 2009 niet meer naar uw eigen woonplaats bent teruggekeerd omdat u anders aangehouden zou worden (CGVS gehoor p.15-16, 20).

U gaf dan ook aan dat u de Georgische paspoorten van u en uw echtgenote door een andere persoon hebt laten regelen omdat u bang was om het zelf te doen. U wou immers niemand laten weten dat u uit uw land wou vertrekken (CGVS gehoor p.10).

Echter, u kon niet toelichten op welke wijze de voornoemde paspoorten en de visa in deze paspoorten voor u en uw vrouw waren geregeld (CGVS gehoor p.10).

U verklaarde dat de betreffende persoon het waarschijnlijk op officiële wijze heeft geregeld, maar verdere uitleg kon u niet bieden (CGVS gehoor p.10-11). Op de vraag hoe een paspoort op officiële wijze dan toch 'in het geheim' kon worden geregeld, bleef u het antwoord schuldig (CGVS gehoor p.11). Uw onwetendheid over de regeling van de Georgische paspoorten van u en uw echtgenote, kan weinig aannemelijk worden genoemd.

Temeer gezien u angst had dat uw vertrek kenbaar zou worden gemaakt bij de Georgische autoriteiten, kan het niet worden aanvaard dat u niet bent ingelicht over de wijze waarop uw paspoorten dan wel werden verkregen.

Hierbij dient overigens nog toegevoegd te worden dat uw verklaringen niet stroken met de informatie die voorhanden is in de voorgelegde kopij van uw Georgisch paspoort. Zo blijkt dat uw Georgisch paspoort in juni 2009 werd uitgereikt. U beweerde echter dat u pas in augustus 2009 al uw documenten aan een tussenpersoon hebt overhandigd om de voornoemde paspoorten te regelen. U kon geen afdoende verklaring bieden voor deze inconsistentie (CGVS gehoor p.10).

Bijgevolg tasten voorgaande opmerkingen verder de aannemelijkheid van uw relaas aan.

Verder dient er nog op gewezen te worden dat u in augustus 2009 uw huwelijk hebt laten registreren bij de officiële diensten in Georgië (CGVS gehoor p.4, 19).

Dit is echter moeilijk te rijmen met het feit dat u sinds februari 2009 tot uw vertrek in september 2009 ondergedoken leefde en u schrik had om zelf uw Georgische paspoorten te regelen.

Toen u werd gevraagd waarom u vlak voor uw vertrek uw huwelijk hebt laten registreren, stelde u dat er geen zoektocht was naar 'uw persoon' (CGVS gehoor p.19). Dit is geen overtuigende uitleg om uw gedraging te verantwoorden aangezien u zich door de registratie van uw huwelijk onder de aandacht van de autoriteiten hebt gesteld.

Deze vaststelling ondermijnt logischerwijze de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees.

Bovendien hebt u nagelaten om mogelijk belangwekkende stavingstukken aan het Commissariaat-Generaal over te maken binnen de opgegeven termijn en dit ondanks de uitdrukkelijke vraag hiertoe.

U stelde dat u in de mogelijkheid was om een vrijlatingbewijs ter staving van uw opsluiting van november 2008 tot februari 2009 in Georgië op het Commissariaat-Generaal te bezorgen (CGVS gehoor p.12). Dat u dergelijk relevant document niet hebt neergelegd en dit terwijl u zelf verklaarde dat u hiervoor enige inspanningen zou leveren, stelt uw asielrelaas verder in vraag.

Ook uw Georgische identiteitskaart hebt u niet bezorgd aan het Commissariaat-Generaal. Nochtans had u aangegeven dat het ook mogelijk was om dit document over te maken (CGVS gehoor p.11). Dit doet vermoeden dat u uw Georgisch identiteitskaart bewust achterhoudt voor de Belgische instanties om zo mogelijk essentiële informatie verborgen te houden.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat zowel u als uw echtgenote, ondanks jullie aankomst in België in september 2009, pas een tweede asielaanvraag hebben ingediend respectievelijk in oktober 2010 en november 2010.

U gaf aan dat u eerst het antwoord aangaande uw medische regularisatieprocedure wenste af te wachten (CGVS gehoor p.19). Ook uw echtgenote verwees in haar antwoord naar haar medische regularisatieaanvraag (CGVS gehoor vrouw p.10).

Rekening houdend met deze verklaringen en vaststellingen dienen ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.

Het geheel van voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming bestaat.

Wat de door u neergelegde Georgisch medische documenten betreft, dient er te worden besloten dat deze documenten uw asielverklaringen niet op objectieve en overtuigende wijze ondersteunen. Zo worden in de medische documenten dd.17/06/2009 en dd.29/07/2009 uw neurologische problemen besproken. In het laatste document wordt eveneens melding gemaakt dat de opgesomde problemen het gevolg zijn van onder andere chronische intoxicatie en hoofdtrauma's opgelopen na uw geboorte of door een autoaccident. Bijgevolg kan niet worden besloten dat u de vermelde medische problemen hebt opgelopen als gevolg van de mishandeling tijdens uw opsluiting van november 2008 tot februari 2009 (CGVS gehoor p.8-9).

Het Belgisch medisch document kan niets wijzigen aan de eerder opgesomde vaststellingen. Dit document geeft enkel aan dat u op 23 april 2011 werd opgenomen in het ziekenhuis. U had een cervicaal trauma opgelopen na een val en er was sprake van overmatig alcoholgebruik.

Ook documenten aangaande de medische regularisatieaanvraag van u en uw echtgenote wijzigen niets aan de eerder geformuleerde besluiten.

Het is echter wel merkwaardig dat er in deze documenten vermeld staat dat u en uw echtgenote in Georgië het slachtoffer werden van etnisch geweld en dat u problemen kreeg omdat u met een etnisch Armeense was gehuwd.

U en uw echtgenote waren niet in staat deze beweringen te bevestigen of te ondersteunen (CGVS gehoor p.16; CGVS gehoor vrouw p.9).

De Georgische paspoorten van u en uw echtgenote, uw huwelijksakte, uw rijbewijs en de geboorteakte van uw dochter wijzigen eveneens niets aan de voorgaande besluiten aangezien deze

documenten enkel betrekking hebben op de identiteitsgegevens van u en uw gezinsleden en deze worden door mij niet betwijfeld."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 februari 2012 aan dat (zie p. 4) *"de nieuwe elementen die hij aanbrengt in zijn tweede asielaanvraag een ander licht kunnen werpen op de feiten die hij naar voor heeft gebracht bij zijn eerste asielprocedure in België"*.

Verzoeker verklaart zijn beperkte kennis omtrent zijn stiefvader door te stellen dat hij in België (zie het verzoekschrift, p. 5) *"in onmin heeft geleefd met zijn stiefvader, hem in België nauwelijks heeft gezien, en hij dan na lange tijd naar Georgië is gaan verblijven, zodat er heel de tijd geen contact is geweest en hij ook niet langer in de problemen van zijn stiefvader geïnteresseerd was, totdat hij er ongewild terug mee geconfronteerd is geworden door het feit dat hij in de winter van 2008 plots werd aangevallen door onbekenden die hem duidelijk nog met zijn stiefvader associeerden"*.

De tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote, wijt verzoeker aan het feit dat hij niet de hele tijd in Georgië met zijn vrouw samenleefde en dat er dus *"slechts met tussenpozen contact was"*.

Dit is volgens verzoeker de reden dat zijn vrouw niet op de hoogte was van details omtrent de incidenten die hij meemaakte en dat zijn vrouw zich tijdens haar verhoor *"verbeterd heeft over de vraag of verzoeker in de gevangenis opgesloten is geweest in de periode toen zijn vrouw in Georgië verbleef"*. Verzoeker laat gelden dat (zie het verzoekschrift, p. 6) *"zij op de opmerking van de interviewer "Uw man zei dat hij in november 2008 tot februari 2009 heeft vastgezeten?" antwoordde "Ja, dat is juist, ... Ik ben toen bij een nicht gebleven" en dat zij daarna bevestigd heeft dat zij in die periode in Georgië was, terwijl uit de vraagstelling van de interviewer niet gebleken is dat verzoeker gezegd heeft dat zij in de periode van zijn gevangenschap in Georgië verbleef, zodat zijn vrouw in haar antwoord zeker niet zomaar informatie bevestigd heeft die haar via de interviewer werd gegeven, maar zich integendeel toen pas herinnerde dat zij in de nieuwjaarsperiode 2008-09, toen verzoeker een tijd opgesloten is geweest, in Georgië was"*.

Verzoeker laat gelden dat de internationale paspoorten *"duidelijk werden geleverd door een passeur die ervaring heeft met paspoorten die moeten dienen om Georgiërs naar Europa te smokkelen"*. Hij legt uit dat ervoor gewoon werd betaald, dat later de paspoorten *"effectief beschikbaar blijken te zijn"* en dat de titularissen van de paspoorten, in casu verzoekers, *"daar geen verdere details over vragen"*; deze beperken zich volgens hem tot de vraag of alles op officiële wijze is gebeurd, *"waarop de passeurs dan uiteraard antwoorden dat alles officieel is, maar het in werkelijkheid waarschijnlijk om valse paspoorten is gegaan"*. Dit verklaart volgens verzoeker ook waarom de datum van uitreiking niet correct is.

Verzoeker legt vervolgens uit dat hij zijn huwelijk in zijn land van herkomst heeft laten registreren, maar onmiddellijk daarop is vertrokken naar België; volgens verzoeker was aldus het risico klein dat de autoriteiten in deze beperkte periode hem nog moeilijkheden zouden berokkenen.

Waar de commissaris-generaal weerhoudt dat verzoeker nagelaten heeft bepaalde stavingsstukken voor te leggen, antwoordt deze dat hij telefonisch aan vrienden in Georgië heeft gevraagd hem het bewijs van zijn gevangenschap en vrijlating toe te sturen, *"maar dat die niet in staat zijn geweest om het document te verkrijgen"*.

Verzoeker verklaart dat hij zijn identiteitskaart aan de passeur heeft gegeven met het oog op het verkrijgen van zijn reispaspoort maar dat de passeur deze kaart niet heeft teruggegeven; verzoeker stelt dat dit hem tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal ontgaan was.

Op de opmerking van de commissaris-generaal dat verzoeker en zijn vrouw, ondanks hun aankomst in het Rijk in september 2009, hun tweede asielaanvraag pas hebben ingediend in respectievelijk oktober en november 2010, antwoordt verzoeker dat dit te wijten is aan het feit dat hij *"vrijwel onmiddellijk na zijn aankomst in België opgesloten werd in de gevangenis"*, wat hij, naar hij stelt, verwachtte, maar hem niet weerhield om naar België te komen.

Hij verwijst ook naar gezondheidsproblemen en voegt er aan toe dat hij verwachtte dat hij in België toegelaten zou worden tot verblijf op grond van medische redenen, *"zodat ook de regularisatieprocedure om medische redenen, naast uiteraard medische motieven, ook ingediend is geworden uit nood aan bescherming"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens de bestreden beslissing te vernietigen en zijn zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te hervormen en hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Waar verzoeker meent dat *“de nieuwe elementen die hij aanbrengt in zijn tweede asielaanvraag een ander licht kunnen werpen op de feiten die hij naar voor heeft gebracht bij zijn eerste asielprocedure in België”*, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat van verzoeker de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden erkend omdat hij niet op de hoogte is van de actuele problemen van zijn stiefvader, omwille van enkele belangrijke tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen en die van zijn echtgenote, omwille van enkele belangrijke vaagheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen, omdat hij mogelijk belangrijke stavingstukken nog steeds niet heeft voorgelegd en omdat hij en zijn echtgenote pas geruime tijd na aankomst in België, respectievelijk in oktober en november 2010, een asielaanvraag hebben ingediend.

Zo bleef verzoeker onaannemelijk vaag over zijn stiefvader, hoewel hij stelde dat hij in 2008 in Georgië werd vervolgd door de politie omwille van zijn stiefvader.

Verzoeker kon echter niet concreet maken om welke reden hij in 2008 in zijn land nog verontrust werd omwille van zijn stiefvader; verzoeker verklaarde enkel op vage wijze dat zijn stiefvader in 1999 als journalist een bepaald artikel had geschreven, maar kon geen verband leggen met zijn problemen.

Bovendien wist verzoeker ook niet of zijn stiefvader op heden nog door de politie in Georgië wordt gezocht; hij verduidelijkte dat hij dit ook niet wou weten en dat het hem ook niet interesseerde. Verzoeker verklaarde verder dat hij geen verdere informatie over de problemen van zijn stiefvader kon verschaffen omdat hij met hem geen contacten meer had.

De uitleg in het verzoekschrift dat hij in onmin leefde met zijn stiefvader en met hem in België nauwelijks contact had, doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat de problemen van zijn stiefvader blijkbaar

de oorzaak vormen van de moeilijkheden van verzoeker en derhalve de reden van zijn vertrek uit zijn land.

Door gewoon te verwijzen naar het ontbreken van contact met zijn stiefvader om zijn onwetendheid met betrekking tot de oorzaak van zijn eigen moeilijkheden te verklaren, schiet verzoeker te kort in de eerste verplichting die op de asielzoeker rust, namelijk zelf de feiten aanbrengen die aan de oorsprong liggen van zijn voorgehouden vrees.

Door zich te omhullen met onwetendheid stelt verzoeker, een volwassen gehuwde man, vader van een kind, de asieldiensten in de onmogelijkheid zijn vrees te beoordelen en derhalve uitspraak te doen over zijn asielaanvraag.

De Raad stelt vast dat verzoeker bevestigde (zie het verhoorverslag van 1 december 2011, p. 16) dat hij in zijn land van herkomst geen andere problemen had dan deze begonnen in 2008, omwille van zijn stiefvader.

De Raad neemt er nota van dat verzoeker ofschoon hij stelt *“door hem -bedoeld wordt zijn stiefvader- de problemen te hebben”* (zie voormeld verhoorverslag, p. 19) niet alleen haast niets wist over zijn stiefvader, maar ook *“niet weet of niet wil weten of hij op dit moment nog officieel wordt gezocht”* (zie p. 19) en dat *“het interesseert me niet”* (zie p. 19) en ook niet weet waar zijn stiefvader op dit moment is (zie p. 3) en tevens stelt *“dat interesseert me niet”* (zie p. 3).

Derhalve wordt vastgesteld dat verzoeker met andere woorden geen enkele belangstelling heeft voor zijn eigen zaak wat uitlegt dat hij ook geen enkele poging heeft gedaan om zich middels andere kanalen te informeren.

Bij deze vaststelling voegen zich nog de dubbelzinnige verklaringen van zijn vrouw die verklaarde dat zij op de hoogte was van een schietincident in het najaar van 2008 waarbij verzoeker aan het hoofd werd gewond, maar niet duidelijk kon aangeven of zij op dat moment al dan niet in Georgië was niettegenstaande zij verklaarde sinds mei 2008 in Georgië te zijn, ook verklaarde zij aanvankelijk dat zij tijdens verzoekers opsluiting in Georgië, zelf nog niet in Georgië was en verklaarde zij zelfs dat verzoeker niet werd opgesloten tijdens de periode dat zij in Georgië was om pas na confrontatie met verzoekers verklaringen, over te gaan tot bevestiging van deze laatste.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker niet de hele tijd in Georgië met zijn vrouw samenleefde en dat er dus *“slechts met tussenpozen contact was”* en dat verzoekers vrouw *“zeker niet zomaar informatie bevestigd heeft die haar via de interviewer werd gegeven, maar zich integendeel toen pas herinnerde dat zij in de nieuwjaarsperiode 2008-09, toen verzoeker een tijd opgesloten is geweest, in Georgië was”* zijn blote beweringen die deze anomalieën niet verklaren.

Ook wordt vastgesteld dat de verklaringen van verzoeker in het verzoekschrift omtrent het bekomen van internationale paspoorten voor hem en zijn vrouw, nota bene aangevraagd in augustus 2009 en uitgereikt in juni 2009, geen steek houden en dus als ongeloofwaardig worden afgewezen.

De Raad deelt de mening van de commissaris-generaal dat het niet te rijmen valt dat verzoeker in augustus 2009 zijn huwelijk heeft laten registreren in Georgië, terwijl hij verklaarde dat hij sinds februari 2009 tot zijn vertrek in september 2009 ondergedoken heeft geleefd.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker onmiddellijk na de registratie van zijn huwelijk zijn land heeft verlaten waardoor het risico klein was dat de autoriteiten hem nog moeilijkheden zouden kunnen berokkenen, is in strijd met zijn verklaring dienaangaande tijdens het verhoor op 1 december 2011 waar hij antwoordde dat er geen zoektocht was naar ‘zijn persoon’.

De vaststelling van registratie van het huwelijk van een persoon die voorhoudt zich uit vrees voor de autoriteiten verborgen diende te houden, keert zich tegen de geloofwaardigheid van die vrees.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker geen bewijsstukken -bijvoorbeeld een vrijlatingsbewijs ter staving van zijn opsluiting van november 2008 tot februari 2009 in Georgië, zijn Georgische identiteitskaart- heeft bijgebracht.

Zijn uitleg in het verzoekschrift voor het ontbreken van het ene stuk dat vrienden in Georgië *“niet in staat zijn geweest om het document te verkrijgen”* en voor het andere -de identiteitskaart- dat hij zich niet meer zou herinnerd hebben dat de passeur hem dit niet meer had teruggegeven, herstelt de afwezigheid van enig bewijsstuk omtrent zijn problemen niet.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift laat gelden -op de opmerking van de commissaris-generaal dat zowel verzoeker als zijn echtgenote, ondanks hun aankomst in België in september 2009, pas een tweede asielaanvraag hebben ingediend respectievelijk in oktober en november 2010- dat hij *“vrijwel onmiddellijk na zijn aankomst in België opgesloten werd in de gevangenis”*, waar hij verwijst naar zijn ernstige gezondheidsproblemen en stelt dat hij verwachtte dat hij gemachtigd zou worden tot verblijf op

grond van medische redenen, *“zodat ook de regularisatieprocedure om medische redenen, naast uiteraard medische motieven, ook ingediend is geworden uit nood aan bescherming”*, stelt de Raad dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst redelijkerwijze verwacht mag worden verwacht dat hij binnen een korte tijdspanne na zijn aankomst in het onthaalland een asielaanvraag indient.

De Raad besluit dat verzoeker in gebreke blijft concreet op te geven waaruit zijn vrees of nood aan subsidiaire bescherming bestaat, een diepe desinteresse vertoont voor de oorzaken van zijn voorgehouden problemen, nu eens incoherente dan weer tegenstrijdige verklaringen aflegt, geen enkel begin van bewijs aanbrengt, één jaar wachtte om asiel aan te vragen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn verhoor op 1 december 2011 op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

2.7. Volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet kan de Raad slechts tot vernietiging van de bestreden beslissing overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De Raad heeft geen onherstelbare substantiële onregelmatigheid vastgesteld en is evenmin tot de bevinding gekomen dat er essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Er is geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. BONTE